

limba română (v. *Istoria teatrului în România*, I, p. 163, 183, 186). La Timișoara, elevii liceului ieșit reprezentaseră în 1771—72 pastorală alegorică *Dramation Pastoritium*, iar la Brașov, după Sulzer, se cunoaște reprezentarea unei comedii pastorale în 1782. La Blaj, *Egloga pastorală* a lui Cipariu este jucată în 1825, în cinstea onomasticii rectorului școlii, Simion Crainic, iar în 1833, este reluată la instalarea lui Ioan Lemeny ca episcop al Blajului.

Interesant este, însă, felul în care aceste piese ocazionale, cu caracter universal — ceea ce le face să fie socotite inofensive —, capătă o tot mai puternică infuzie a elementului național și istoric la romanticii români. Acest lucru poate fi observat atât în *Serbarea păstorilor moldoveni* sau în *Armindenea lui*

Asachi, eit și în *Sărbătoarea cimpenească* (1837) a lui Eliade sau în *Nunta țărănească* (1848) a lui Alecsandri; iar pastorală cunoscută între încercările dramatice ale lui Eminescu, deși avea și ea un caracter omagial și se menținea formal în limitele genului, are marcate note romantice, raliindu-se teme singurătății geniului. Se vede că genul acesta, înfloritor odată, putea suporta schimbări esențiale. În urma metamorfozelor a devenit aproape irecognoscibil. Teatrul modern nu mai cultivă forma cunoscută a pastoralăi, iar „idilic” a devenit un termen peiorativ. Toate târîmurile imaginare ale personajelor acestui teatru se află însă în Arcadia...

Mihai Moraru

ANTRACT

Stimată domnișoară,

V-am văzut aseară într-o apariție care m-a cutremurat pînă în adinecul fînteii mele. Nu vă știu decît numele, dar mi-e de ajuns. Voi veni la toate spectacolele în care jucați, ca să-mi umplu singurătatea cu farmecul talentului dumneavoastră.

Un admirator
Loco

Stimată domnișoară Ana,

A trecut o săptămînă de cînd nu v-am scris și o oră de cînd nu v-am văzut. Din rolul acela al fetei în casă, dumneavoastră ați făcut o bijuterie, ați dovedit că talentul strălucește în orice situație.

Admiratorul dumneavoastră
Loco

Stimată doamnă Ana,

Admiratorul dumneavoastră e în măsură să-și decline identitatea: sînt student în anul II și dumneavoastră

sintefi aceea care ați născut în mine pasiunea pentru teatru. Ca deja vechi prieteni, îmi pun și vă pun întreba-rea: de ce jucați numai ro-

pundeți, mă voi dumiri și singur.

Ionel, student Politehnică
Loco

P.S. Vă spun Doamnă fiindcă v-am văzut pe stradă cu soțul și cu adorabilul băiețaș Romeo.

Mult stimată doamnă Ana,

Am aflat că la teatrul nostru se va monta Fedra. Împreună cu un grup de colegi am trimis o scrisoare directorului, una, regizorului și una, Comitetului oamenilor muncii. Iertați-ne gestul, dar rolul acesta e scris pentru dumneavoastră. Și e momentul ca talentul dumneavoastră să se afirme și să triumfe. Sîntem alături de dumneavoastră. Curaj!

Studentul Ionel și un grup de colegi — Politehnică
Loco

Lovitură de teatru: Ana Mana să nu știe că în Loco nu există Politehnică?!

Pt. conf. Valentin
Munteanu

Scrisorile
Anei Mana
căt-re
Ana Mana
(corespondență
de citit
colegelor)

luri mici? Din modestie? Din invidia colegelor? Din neînțelegerea de către regizori a marelui dumneavoastră talent? Vă rog să nu-mi răs-